MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPAN

以便以設耳

耶和華以拉

Nr 7/8 — Juli—Augusti 1977

Att se Guds under

Vi tacka, Herre, för det skimmer,
som gjuts kring väna ängars blomst.
En sommardag vår själ förnimmer
ditt ljusa rikes återkomst.

Var när oss, Herre, dessa stunder
och oss den stora nåden giv
att skåda mer av dina under,
tills du blir livet i vårt liv.

Du främje våra händers möda
och skänke din välsignelse
och låte oss en mogen gröda
i höst på våra tegar se!

Du gav oss, Herre, detta rike,
du gav ett jordiskt paradis.
Din kärlek äger ej sin like.
Dig vare evigt lov och pris!

Tore Nilsson
(Sionstoner nr 669)

”Så trösten nu varandra”

1 Tess. 4: 18

Stig Dagermans bekännelse är gripande: ”Jag saknar tro och kan därför aldrig bli någon lycklig människa, ty en lycklig människa skall aldrig behöva frukta att hennes liv är ett meningslöst irrande mot den vissa döden. Jag vågar inte kasta sten på den, som tror på ting på vilka jag tvivlar eller på den, som dyrkar ett tvivel som vore inte även det omgivet av mörker. Den stenen skulle träffa mig själv, ty om *en* sak är jag fast övertygad, *att människans behov av tröst är omättligt*. Jag jagar själv tröst som en jägare ett villebråd.”

Men inte endast Stig Dagerman kände att människans behov av tröst är starkt. Det finns hos alla, därför att ångesten är stark inte minst i vår tid. Sören Kirkegaard har en gång sagt, att ångest — det är morgondagen. Alltså är det den okända framtiden, som gör en ängslig. Man anar liksom, att det som ligger framför gömmer något svårt, som man måste möta.

Vår generation är fylld av nervös spänning och fruktan för framtiden. Man har förlorat kontrollen och cirklar runt. Våra moraliska riktlinjer har suddats ut. Så kommer ångesten och tar livsmod och framtidstro från människan och driver in henne i en livsångest, som kan ödelägga livet. I yttre avseende visar man det inte, men är likafullt bakom den yttre masken ”intill döden trött och ledsen” (Harriet Löwenhielm). Väldigt ofta förkläder man sin fruktan och ångest för att på den vägen kunna fly — till läkaren eller tabletterna, kanske till sprit och narkotika, men ångesten blir bara sjufalt värre.

Därtill kommer fruktan för döden. Få har kommit tillrätta med dödstanken. Ingenting är vissare än att vi skall dö och ingenting är viktigare än hur vi dör.

Men finns det ångest och fruktan, så finns det också tröst. *Gud är all trösts Gud*. Kristus är vårt enda hopp. Även som kristna och troende kan vi väl känna ångest och oro, men då finner vi hjälp i Jesus och i Ordet. Låt oss läsa några bibelord, som talar om tröst: Rom. 15: 4; Job 15: 11; 2 Kor. 1: 3, 5. Men trösteordet framför andra är Rom. 8: 35—39. Ingenting kan skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus. Vi har *en* på vår sida, som är starkare än alla andra: Jesus Kristus, som har uppenbarat Gud för oss och som genom sin för alla tider och evigheter gällande seger har givit oss möjlighet att bli segervinnare. Allt som möter mig, vad det än må vara, gott eller ont, framgång eller motgång, lycka eller olycka, glädje eller sorg, rikedom eller fattigdom, liv eller död, tid eller evighet — ingenting av allt detta kan skilja mig från Guds kärlek i Kristus Jesus. Det skall allt bli mig till välsignelse. Allt skall i Guds hand förvandlas till något, som främjar mitt eviga väl. Allt skall föra mig djupare in i min oändliga rikedom. Vilka makter det än må vara, som vill skilja mig från Guds kärlek i Jesus Kristus, skall de alla misslyckas. Paulus uttrycker detta på ett underbart sätt: ”Genom Jesus Kristus, som älskar oss, vinna vi en härlig seger”, eller som ordet i själva verket betyder: Vi blir mer än segervinnare. Kan man vinna mer än seger? Ja, det kan man. Det skulle vara seger, om alla dessa vågor av ångest och fruktan inte kunde uppsluka oss. Men vi blir mer än segervinnare, när vi kan gå på vågorna, när de i stället för att begrava oss lyfter upp oss. Nöd och lidande och svårigheter utgör tillsammans rika löften om seger och härlighet.

”Så trösten nu varandra med dessa ord.” Denna Pauli förmaning följer på hans framställning i 1 Tessalonikerbrevets 4 och 5 kap. om Herrens tillkommelse. Således, den starkaste trösten är, att Herren Jesus skall komma igen. Jag

Forts. på sid. 99

Högtidsdagar

Missionär fru Ingrid Malm, Duvkullav. 10, 172 37 Sundbyberg, firar den 22 aug. sin 70-årsdag. Inför högtidsdagen vill vi tacka vår vän Ingrid för allt och tillönska Guds nåd och frid som varar. — "Lovad vare Herren! Dag efter dag bär han oss." Ps. 68: 20

Fru Svea Pettersson, Forstmästarv. 17, 122 41 Enskede, tidigare kassör på SMKJ:s exp., firar den 28 aug. sin 75-årsdag. Inför högtidsdagen ges ett lämpligt tillfälle att tacka vännen Svea och tillönska Guds rika välsignelse. — "Gud är vår tillflykt och vår starkhet." Ps. 46: 2

Från redaktion och expedition

Syföreningarna för SMKJ i Stockholm inleder höstens gemenskap och tjänst med traditionell samling på Missionshemmet i Duvbo, Duvkullav. 10, torsdagen den 8 sept. kl. 12.30. Missionär Ingrid Aspberg och pastor Takanashi framför hälsningar och ger information. Välkomna hem till Duvbo!

Kommunikationer:

Buss nr 48 med byte till nr 506 vid Karolinska sjukhuset (till Duvbo torg).

Buss nr 507 till hållplats Lötsjön eller byte i Solna Centrum till buss 506 (Duvbo torg) eller 503 (Sundbybergs Sjukhus).

Tunnelbana linje 10 mot Hallonbergen med byte till buss i Solna Centrum eller Hallonbergen.

Missionsdagar i Göteborg

Styrelsen förlägger sitt höstsammanträde till Göteborg och i samband därmed anordnas missionsdagar 24—25 sept. enligt program på annan plats.

SÅ TRÖSTEN NU VARANDRA

Forts. från sid. 98

vet inte när, jag vet inte hur, jag vet bara att han kommer. Då skall vi *alltid* få vara hos Herren. I väntan på den dagen skall vi med glad och tacksam frimodighet arbeta vidare. Väntan och tjänst hör samman. Livet fylls på det sättet med mening och värme, med syftning och hopp. Ja, hopp även under de svåraste tider. Då världsskymningens mörker vill kväva släktet, då är Kristus starkast. Då börjar kyrkan hoppas. Så har det alltid varit. I Guds rike är alltid morgon.

Nils Dahlberg

(Sammandrag av bibelstudium på Missionshemmet den 20 maj)

Carl Gustav Voss — en god förvaltare

"Sorgen och glädjen de vandra tillsamman" — också på sommarfagra ängar. Även detta år planerade vår vän, sekreterare Carl Gustav Voss, tillsammans med sin syster Paula för en kommande "blomstertid" uppe i det vackra Tällberg i Dalarna. Nyss anlända dit inträdde ett akut sjukdomstillstånd för honom med behov av sjukhusvård. En hjärtinfarkt tillstötte och så gick vår vän den 3 juni över gränsen för att uppleva en annan och ännu bättre sommar, där blommorna inte vissnar och där svagheten och nöden och döden inte är mer. "Som att vakna första morgonen på sommarlovet, nu bara sa många flera hemförlovade runt omkring... som sluppit ut ur dödens svåra skola och uppstått till evigt liv." (Berndt Gustafsson)

Carl Gustav Voss föddes i Stockholm den 7 juli 1900 och uppnådde alltså en ålder av nära 77 år. Efter studier vid Östermalms läroverk genomgick han KFUM:s sekreterarinstitut och bedrev även studier i USA.

Hans livsgärning inom KFUM inleddes med tjänst som pojksekreterare i Centralföreningen i Stockholm. Han var under en följd av år chef för pojklägret på Ingarö, hade 1938—45 tjänst i Gävle och 1945—55 i Jönköping och därefter i Bromma. Jämsides med den ordinarie uppgiften och efter uppnådd pensionsålder hade han många uppdrag. Som veniat predikade han i ett flertal kyrkor och gjorde en stor insats bl. a. som skolkurator, övervakare, ordförande i Frivillig Väntjänst, ordförande och kassör i Förstamajkommittén och kassör i KFUM:s Studieförbund.

Genom sin positiva livssyn, sin glada villighet, sitt stora intresse för människor och inte minst sin bärande kristna tro fick Carl Gustav lätt kontakt och blev till hjälp och välsignelse för många ungdomar och för medmänniskor i alla åldrar.

Tidigt kom Carl Gustav i kontakt med

vår mission, som i honom hade en trofast vän och understödjare. Han invaldes 1946 som suppleant i Kommittén och blev ordinarie ledamot 1950. År 1949 efterträdde han fröken Lisa Blom som missionens kassaförvaltare. Av hälsoskäl lämnade han vid 1970 års utgång detta uppdrag men kvarstod i Kommittén/styrelsen t. o. m. 1972.

Vi tänker med tacksamhet på vår väns liv och gärning. Hur många glada och inspirerande minnesbilder har vi inte av kassaförvaltaren Carl Gustav från sammanträden, från missionens samlingar i Stockholmsområdet och ute i landet, från våra sommarveckor... Han behöll det livliga, glada och lättsamma pojksinnet genom åren, ända tills han under senare tid dämpades ned av sjukdom och svaghet. Vi minns hans vänlighet, hans villighet, hans humor, den för honom karakteristiska glimten i ögat, hans förtröstan till Gud som förser... Och nu tackar vi Gud, alla goda gåvors givare, för den gode och trogne kassaförvaltaren Carl Gustav Voss och lyser frid över hans ljusa minne!

*

En solig högsommardag, den 17 juni, samlades en stor skara till "avskedsmöte" i Kungsholms kyrka. I sitt griftetal utgick prosten Bengt Collste från Ps.

Herren välsignade SMKJ:s 90-årshögtid

När våren efter sin kamp med vinterkyla och hårda vindar till sist vunnit seger och träden stod i sin skiraste skrud och det lyste gult, rött, blått och vitt från rabatter och skogsbackar, då firade SMKJ sitt 90-årsjubileum. Det skedde så stilla utan anspråk på hyllning. Samlade inför Herrens ansikte fick vi, som en i Hans kärlek förenad syskonskara, ta emot Hans välsignelser. Herren gav och gav på nytt. Gåvornas mångfald var som trådarna i en väv och tillsammans bildade de ett mönster, som blev en lovsång till Guds ära.

"Man säger att livet är *meningslöst*", sa missionens f. d. ordförande Erik Olsson vid ett tillfälle. "Men så är det ej. Det har en *bestämmelse*. Jesus har bestämt om oss att vi skall gå åstad och bära frukt. När vi upplever att vi inte duger till det, får vi minnas att Jesus har sagt att det skall bli frukt. Villkoret är dock vår överlåtelse åt Herren. Erik Folke fick bära frukt i Kina. Nu får vi fortsätta i Japan."

Låt oss nu gå till Betlehem!

Än en gång hade vi förmånen att samlas i Betlehemskyrkans lokaler. Vår ordförande Nils Heurlin inledde årsmötesförhandlingarna med att läsa om Kristi himmelsfärd. Sedan lärjungarna upplevt den stunden hade de förvissning om att de ägde en Frälsare, under vars välsignelse de fick gå vidare. Om patriarkerna kunde förmedla välsignelse till sina barn, hur mycket mer betyder då inte den välsignelse, som Jesus ger de sina.

Missionssekreterare Eskil Olofsson uttalade den tacksamhet vi som mission känner över det gångna året. Herrens nåd är det, att det icke är ute med oss. Det har varit ett år av både sorg och glädje. Herren har tagit hem trogna tjänare till sig. Men nya medarbetare har trätt in i leden i Japan och arbete har tagits upp på nya platser. En brevhälsning från Bo Dellming lästes. Där stod bl. a.: "Vi har upplevt det *meningsfullt* att gå vidare. I Kristus går vi fram i segertåg."

Missionen i focus

Vid inledningshögtiden i kyrkan påminde ordföranden om maningen: "Varen alltid glada." Detta kan synas omöjligt för oss. Men om Herren själv är vår glädje, blir det möjligt. Ulf Lundmark underströk detta om glädjen med sin solosång och ledde sedan våra tankar in på missionsuppgiften genom att sjunga: "Räck mig din hand."

Prosten Herman Schlyter, som inbjudits att vara högtidens huvudtalare, höll ett mycket värdefullt föredrag om Guds mission i går, i dag och i morgon. Följande är endast en ofullständig sammanfattning.

Det finns en bok med titeln: "Missionen är död, leve missionen!" Vi skall inte stämma in i kören med den negativa kritiken mot missionen. Men väl må vi lägga märke till att missionen står under omprövning och omvandling på många håll i världen. Religionernas renässans och sekulariseringen är orsaken. Måste inte mycket av formerna för missionen sättas ifråga? Är det Guds mission vi är engagerade i? Bibeln säger oss att Guds mission började i skapelsen, fortsatte med frälsningen och avslutas i och med Kristi återkomst. Guds mission behöver redskap. Gud behöver dem som

---

119: 105 om Ordet som våra fötters lykta och ett ljus på vår stig. Göran Stenlund sjöng "Herren är min Herde" och "Hur ljuvt det är att komma". Och de tacksamhetens hälsningar, som frambars av SMKJ:s ordförande Nils Heurlin m. fl., den rikliga blomstergärden och många minnesgåvor till missionen vittnade samstämmigt om hur mycket Carl Gustav betytt för många.

Eskil Olofsson

Prosten Herman Schlyter — här invid Erik Folkes porträtt på Missionshemmet — var huvudtalare och "porträtterade" också Folke i sitt föredrag under Duvbo-dagen.

kan vara Hans händer och fötter, ja, även Hans hjärta.

Ordet mission härstammar från 1500-talet. Bibeln använder ordet *sändning*. Jesus säger: "Såsom du har sänt mig i världen, så har ock jag sänt dem i världen." Pingsten var själva utsändningshögtiden. "Sänd mig", är ett ord för en Guds missionär. Missionen kan aldrig dö.

Gud skapade hela mänskligheten till sin egendom. Israels folk blev ett redskap för Guds sändning. Det var dock bara en, som blev Guds verklige tjänare — Hans egen Son. Han blev ett skuldoffer. Han gav lösepenningen för alla. Matt. 20: 28. Många betyder i grekiskt språkbruk *alla*.

Linjerna går samman i korset. Den vertikala linjen säger oss att Kristus kom från Gud till oss. Den horisontella säger att Han sträcker ut sina armar mot *alla*. Vår uppgift är att göra detta känt för *alla*.

Jerusalem är jordens centralpunkt och spelar en huvudroll i missionen. Där gav Jesus sitt offer. På Sions berg uppstod Jesus. Därifrån uppfor Han till sin Fader och deklarerade dessförinnan: "Mig är given all makt." Lärjungarna skulle inte lämna Jerusalem förrän de blivit beklädda med kraft. Där skedde också språkundret, som är motsatsen till förbistringen i Babel. — Anden och missionen hör oupplösligt samman. Men vi har inte tagit emot den Helige Ande tillräckligt.

Sedan talaren påmint om hur evangelium, som först erbjöds Israel, fördes vidare till hedningarna, gav han exempel på normer för nutida missionsarbete. Lösgör de hednakristna från västerländskt kristendomsmönster! Mission får ej innebära västerländsk dominans. Det går ett dubbelspår mellan missionsländerna. Sverige är också ett missionsland.

Vi har i denna tid nya möjligheter men också nya hinder. I framtiden kommer det att bli en törst och hunger efter Guds ord. Evangelium måste på nytt förkunnas i urkristen form och kraft. Vi behöver Guds Ande, som inte bara verkade förr utan verkar i dag och i morgon. Missionen är inte människors utan Guds. Därför *behöver, kan* och *får* vi *inte* fälla modet. Mission är att i dag och i morgon göra Jesus känd i ord och i handling.

Frihet att verka i Japan

Det gäller Japan! Ja, men inte direkt. Det gäller först Korea! Missionär Erik Malm ger oss en ny utblick över hur Japan skall kunna nås av evangelium. Han gör oss uppmärksamma på halvön, som ligger så nära Japans kust. I gången tid har kinesisk kultur och religion förmedlats till Japan via Korea.

Nu är Korea ett land, där kristendomen fått fotfäste. Det är väckelsetider

där. Tusentals människor fyller de stora kyrkorna, som dock inte är stora nog. På söndagarna händer det att man får hålla gudstjänster upp till fyra gånger i samma kyrka för att alla som vill lyssna skall få ett tillfälle. Under veckodagarna samlas de kristna i skaror till mycket tidiga morgonböner i kyrkan. Bönens Ande är utgjuten ibland dem. De kristna japanerna, som hör om väckelsen i Korea, har svårt att tänka sig att den är en verklighet. Men de som farit ditöver och sett den med egna ögon har kommit tillbaka med ny inspiration för Japans evangelisering. Kanske Koreas folk skall få vara med om att i denna tid förmedla kristendomen till Japan — de som förut förmedlat buddism och konfucianism. Än har vi frihet att verka i Japan utan några restriktioner. Vi tror att något nytt håller på att ske där på det andliga området. Genom Guds Andes kraft skall det ske.

"Till härlighetens land igen."

Kristi himmelsfärdsdag är inne! Sedan SMKJ:s begynnelse har den dagen varit dess stora högtidsdag. Nog har vi orsak att lova Herren. Och Barbro Bergling börjar genom att sjunga en lovsång. Därpå följer en sång som talar om att livet har en *mening,* ty Jesus fyller mörkret med ljus.

Alla kan inte få göra rymdfärd, men alla är vi erbjudna fribiljetter till himmelsfärd, säger prosten Schlyter i sin predikan. Och vi behöver inte återvända till jorden, som rymdfararna måste göra. Men finns det plats för Kristi himmelsfärd i rymdåldern, nu när den antikristna propagandan säger att det inte finns någon himmel? Rymdfärderna sägs ju bevisa detta. Ändå bekänner vi att Kristi himmelsfärd är ett faktum. Himlen är en ny existensform oberoende av tid och rum. En av rymdfararna upplevde Gud i rymden och nu är han ett vittne för Gud på jorden.

"Till härlighetens land igen", det var Jesu livsmål. Han levde med blicken mot himlen. Det skall vara allas vårt mål och motto att se Jesu härlighet. — Se uppåt, sa kaptenen till sjömannen, som satt uppe i masten och höll på att få svindel, när han såg på vågorna. Om vi ser nedåt, får vi också svindel. Är vårt livsmål beröm, uppskattning och materiellt maximum eller är vårt mål det som har evighetsvärde? Himmelsfärden måste börja här, annars blir det ingen himmelsfärd.

Jubileumshögtid

Från Betlehemskyrkans fondvägg ly-

Några av de många deltagarna vid fredagens trösterika bibelstudium av pastor Nils Dahlberg.

ser två årtal oss till mötes: 1877—1977. Kyrkans missionsförening har nyligen firat 100-årsjubileum. Om vi bara ändrar en siffra, säger Eskil Olofsson, så passar årtalen in på SMKJ:s 90-årsjubileum.

Ämnet för missionssekreterarens anförande är: Ett verktyg i Mästarens hand.

— Herren vår Gud är en konung i makt och i ära och Han är ibland oss här. Vi vill lova Herren för allt gott Han har gjort. Har det under de år som förflutit skett något bestående, så var det när människor var så små, att de kunde brukas. Tänk, att få vara ett redskap som ligger i Mästarehanden! Tänk, att bli så svaga, att vi är villiga att ingenting vara mer än ett verktyg. "För mig är det nog att få vara ett verktyg i Herrens hand", står det i en sång. Är det nog för oss? Det är väl inte så att om vi inte får *vara* något, så får det vara?

— Vi behöver aldrig vara rädda för att vi känner vår hjälplöshet. Tron triumferar genom allt! Erik Folke var en man, som lät sig ledas av Herren. Skall missionen ha någon framtid, så skall vi vara redskap — instrument, som Herren får spela på.

Barbro Berglings budskap till oss var nu: "Befriad, frälst och helad." — Kanske befriade till att endast vara redskap, inneslutna i Mästarehanden!

Herrens ledning och fotsteg

Uppe på Ungdomshemmet Utsikten känner sig både äldre och yngre i SMKJ-familjen hemma. Detta år stod det "Frågepanel" på programmet. Det var Selfrid Ershammar, tidigare missionär både i Kina och Japan, som besvarade frågor. Dessa gällde SMKJ:s sista arbetsperiod i Kina, mellantiden i Hongkong och de första åren i Japan. Svaren gav en god överblick av läget i Kina och Japan i efterkrigstid. De gav också inblick i den kamp som missionärerna upplevde i tider av ovisshet om Guds vilja med missionsarbetet i Kina. Förhållandena där blev ju alltmer ohållbara på grund av oron som hastigt spred sig över landet. Först sedan en tid gått gavs bevis på att Gud ledde oss med sin starka hand, både när vi lämnade fältet i norr för att arbeta i södra Kina och när vi därifrån for till Hongkong för att invänta nästa steg i utvecklingen. Ovissheten blev efter några månader förbytt i visshet och det nya missionslandet blev Japan.

Så följde då hälsningar från det nya fältet (nu c:a 27 år gammalt). Ingrid Malm lät oss ta del av hur en ung japanska funnit den rätta vägen till frid och tjänst. Vi fick höra hur hon kom till kyrkan i Fujinomiya, hur hon gjorde sin frälsningsupplevelse samt hur hon kom till bibelskola och där mötte den kristne man, som nu är hennes make. Ett stort glädjeämne är också att de blivit medarbetare på vårt fält. Som pastorsfamilj skall de nu tjäna i Fujinomiya församling.

Vi hör Jesu fotsteg i Japan, när sådana under sker. Vi märker också hans fotsteg bland de unga, som samlas till lägerdagar och möts av korsets budskap och dess kraft till frälsning.

Fin Duvbo-dag "i denna ljuva sommartid"

Vårsolen spred sina strålar över oss och gjorde Duvbodagen särskilt ljus. Gemenskapen i den stora syskonskaran som mött upp var fylld av glädje och värme.

Det vackra sommarvädret uppskattades särskilt vid kafferasten mellan fredagssamlingarna på Missionshemmet.

Att ha representanter från SMKJ-grupper ute i landet ibland oss berikade samvaron. Att fira inte bara 90-åringen utan att också få tacka och önska Herrens välsignelse över 60-åringen, vår avhållne och värderade missionssekreterare, knöt SMKJ-familjen särskilt starkt samman. Och till husmor Lisa Lundberg frambars ett varmt tack för vad hon betyder för oss alla på Duvbohemmet. — Kören "Genom allt Guds folk går ett band av kärlek" fick tolka vad vi upplevde.

Pastor Nils Dahlbergs bibelstudium om tröst (infört i sammandrag på annan plats) hjälpte nog mer än en att fatta nytt mod. Vävdes det inte då in en tråd med en särskilt djup färgton i årsmötets mönster?

Prosten Schlyter skildrade utförligt Erik Folkes ungdomstid och hur Gud ledde honom att gå till Kina. Han berättade också om sitt eget möte med denne Herrens tjänare. Det mötet hade givit honom förblivande intryck. Erik Folkes ansikte var präglat av allvar och mildhet, av ödmjukhet och fasthet. — Liksom Hudson Taylor blev han en kinamissionens pionjär och trosgestalt. Men en svensk Fransiscus då? Nej, inte i yttre avseende. Det låg 700 år dem emellan. Den kulturella miljö, i vilken de växte upp, var synnerligen olika. Ändå hade de så mycket gemensamt. Båda var de något av profetgestalter. Gud grep in i deras liv på ett särskilt sätt. Paralleller kan dras mellan deras omvändelse och andliga tillväxt. De ville båda vara Kristi efterföljare. Ja, evangelium, efterföljelse, enkelhet och ekumenik präglade deras livsgärning. När de var på det klara med vad som var Guds vilja, gick de rakt fram — dock stilla — genom världen.

Morris Bergling, som varit kinamissionär och ägnat sig åt utbildning av kineser, berättade med glädje om det undervisningsarbete som bedrivs i skolor utanför Kinas gränser för att göra kristna kineser skickade att, när vägarna öppnas, gå till det inre av Kina i Herrens tjänst.

Vi känner tacksamhet till var och en som gav oss minnesord eller berättade personliga minnen, lika värdefulla vare sig det gällde gångna tider eller utgjorde den dagsaktuella upplevelsen av fåglarnas symfoni vid Lötsjön.

Till sist förenade oss Nils Heurlin i tack till vår himmelske Fader för allt Han givit oss. Honom allena tillhör äran. Det är Han som gör vårt liv *meningsfyllt!*

A. L.

"Jag går och kommer igen"

Innan den här hälsningen når ut genom Sinims Land, hoppas jag ha fått träffa många av Er, kära vänner i Sverige. Avstånden är numera korta, och jag säger inte farväl till vännerna här utan bara det japanska familjära ordet: Jag går och kommer igen! Om Gud inte har någon annan plan, hoppas jag få vara tillbaka i Japan igen till hösten, då i sällskap med pastor Takanashi, som också hoppas få hälsa på ett tag i Sverige.

Vi är nu mitt inne i regntiden, men arbetet på de olika platserna pågår oberoende av regn. Förra veckan var det t. o. m. ett ungdomsläger för sådana som ville lära sig höra och tala engelska. I dag är det uppbåd i Atsugi för att sprida evangelium där. Ungdomarna hjälper till och delar upp arbetet på olika platser.

I Fujinomiya har nu pastor Chiba ansvaret för församlingen. Familjen Chiba bor i Malms f. d. hem. Där är nymålat och fint och mycket hemtrevligt ordnat. På pingstdagen döptes fyra personer i Fujinomiya kyrka, bl. a. ett ungt par. Härom dagen, då jag var där på ett kvinnomöte, vittnade den unga frun om hur deras liv och hem förvandlats, sen Jesus kom in där. Andra förberedes för dop, bland dem en fru till en kristen man. Det är stort när Kristus får segra.

De kristna i Ohito sänder sina varma hälsningar till de svenska vännerna, och de tackar för allt Ni gör för dem.

Tack för förbön och för att vi får kämpa gemensamt!

Er egen tacksamma

Ingrid Aspberg

Pastor Takanashi besöker Sverige

Vi har med glädje välkomnat missionär Ingrid Aspberg till gemenskapen här hemma. När vi tänker på vår vän Ingrid ligger det nära till hands att samtidigt tänka på pastor Yasumasa Takanashi, för vilken hon fått betyda så mycket i samband med hans möte med evangelium, hans kallelse till tjänst i Guds rike samt i församlingsarbetet i Ohito under en följd av år.

Det är en glädje att kunna meddela, att pastor Takanashi — om allt går efter beräkning — kommer till Sverige i slutet av sommaren, precis lagom för att kunna dela gemenskapen i Bökebäck den 20—21 augusti. Det blir ingen lång vistelse, eftersom återresan för både Ingrid och pastor Takanashi planeras till tiden omkring månadsskiftet september—oktober.

Pastor Takanashi är som vi alla känner till församlingsföreståndare i Ohito men dessutom ledare för den lilla japanska kyrkan på vårt fält — To-yo Fukuin Kyodan — sen den bildades 1974. Det känns naturligt och betydelsefullt att pastor Takanashi äntligen får tillfälle att se något av missionärernas hemland och möta trogna missionsvänner, som år efter år burit fram honom och hela mis-

Att övergå från död till liv

Det var begravning i vår kyrka onsdagen den 8 juni. Fru Sugiyamas 96 år gamla mor hade dött. Fru Shigeno, som spelade orgeln, sa när hon kom: "Det var riktigt svårt att sätta på sig svart i dag, för det är ju en glädjehögtid och inte en sorgehögtid." Och så kände vi det allesamman. Låt mig få berätta varför.

Gamla fru Sugiyama bodde hos sin dotter, en av de mest nitiska medlemmarna i vår församling och sedan decennier en kristen. Hela sitt liv hade den gamla däremot varit en mycket ivrig buddhist och dagligen suttit framför buddhistaltaret i hemmet och läst de buddhistiska skrifterna och rabblat de entoniga bönerna. När hon var 82 år gammal fick hon ett mycket svårläkt sår på ett finger och varken medicin eller böner till Buddha hjälpte. Då fick hon en dag en vision av Kristus och såret läktes. Från den dagen läste hon både Bibeln och sina övriga skrifter. Hon lärde sig också två kristna sånger utantill.

Åren gick. Fru Sugiyama bad ständigt för sin mor, att hon skulle bli frälst, men inget hände. Så en dag när hon läste Hes. 36: 25—27, blev orden som ett löfte från Gud, att den gamla skulle ta emot Kristus som sin Frälsare. Modern var då 93 år gammal. Då och då fick den gamla besök av vår unga evangelist Yasue Fujita, som läste Bibeln med henne och samtalade om Jesus, och allteftersom tiden gick öppnade hon sitt hjärta mer och mer för Ordet. Den dagen kom, då hon bad att också få bli döpt. Den 29 september i fjol kom pastor Takanashi till hemmet och döpte henne. "Nu är alla mina synder förlåtna", sa hon efteråt. Innan hon döptes togs alla avgudarna inklusive det stora fädernealtaret bort ur hennes rum och ställdes undan någonstans.

Från mitten av december blev hon helt sängliggande och i slutet av januari var hon så dålig, att doktorn trodde att hon bara hade 2—3 dar kvar att leva. Men fru Sugiyama, fru Kakei och fru Fujita bad att hon skulle få leva tills Dellmings kom tillbaka. (De två förstnämnda syns på kortet.) Bönen blev hörd och hon blev bättre. Dellmings fick träffa henne.

Veckorna gick och dottern skötte sin mor dag och natt. Så en dag, det var den 12 maj, råkade mamman in i en fruktansvärd själskamp. "Djävulen håller på att lämna mig. Ser du inte att han är här utanför? Det är många. Jag härdar inte ut", nästan skrek hon. "Jag upplever att det finns tre gudar i mig." Fru Sugiyama bad och i Jesu namn sökte hon stå emot djävulen, men kampen fortsatte. "Varför hjälper du mig inte?" sa den gamla. "Jag kan inte, för du förtröstar på tre gudar", svarade dottern. Kampen fortsatte hela natten. Fram mot morgonen höll den gamla handflatorna mot varandra (den vanliga ställningen när en buddhist beder) och sa: "I dessa händer finns tre gudar." Då slog fru Sugiyama till mammans händer så hårt, att de blev röda och bjöd i Jesu namn Satan att vika från henne. Så skyndade hon sig i sin förtvivlan till Dellmings, det var kl. 6 på morgonen, och Bo följde med henne in i kyrkan, där de bad tillsammans. När hon kom hem, sa mamman: "Förlåt mig att jag handlat så felaktigt." Det var första gången fru Sugiyama hörde sin mamma säga ordet förlåt. Så bad mamman att de

---

sionsarbetet i förbön och som troget haft omsorg om missionens ekonomiska behov. Även om tiden inte är den lämpligaste ur mötessynpunkt tror vi att det ska ges åtskilliga tillfällen till kontakt.

Vi hälsar vår käre broder i Kristus varmt välkommen till Sverige och anbefaller honom, hans familj, hans resa och vistelse ibland oss åt Gud, som ska leda, välsigna och bevara.

Eskil Olofsson

Från nattvardsstunden vid 96-åriga fru Sugiyamas sjukbädd. Hennes bön efteråt — att snart få komma till himlen — uppfylldes två dagar senare.

skulle bränna alla avgudarna. I ösande regn kom sedan mågen med alltsammans till kyrkan och någon dag senare tog Bo med det till Yamanaka, där det brändes.

När fru Sugiyama nästa dag, som var söndag, skulle gå till kyrkan, sa mamman: "Nu måste du tala om för alla i kyrkan, att jag har bekänt min synd och överlåtit mig helt till Jesus. Nu upplever jag en underbar frid och glädje. Den glädjen kan inte köpas för pengar. Hädanefter vill jag lyda Jesu ord."

Även till en vän, som besökte henne, sa hon: "Du måste berätta för alla människor vilken frid och glädje jag upplever." Detta fick fru Sugiyama höra först efter mammans död. Vännen kände det mycket ansvarsfullt.

Under de senaste veckorna hade den gamla knappast ätit någon fast föda, men ett par dagar efter denna händelse sa hon: "Nu vill jag äta något gott." "Det är sent nu, men i morgon skall jag laga det bästa jag kan för dig", sa dottern. "Nej, du förstår mig inte. Det är inte sådan mat jag menar. Det är den goda maten från himlen jag vill ha." Det var Guds Ord hon längtade efter. Det var Livets bröd hon ville ha. Hon levde ytterligare tre veckor, men under den tiden åt hon ingenting, drack endast vatten. Hon ville bara att fru Sugiyama skulle läsa högt ur Bibeln varje ledig minut. Gång på gång nickade hon instämmande till vad hon hörde. Det var en hunger efter Guds Ord.

Den 7 juni var nattvardssöndag i kyrkan. Efter gudstjänsten for Bo tillsammans med fru Sugiyama, fru Kakei och fru Fujita till hemmet för att också ge nattvarden åt fru Sugiyamas mor. På kortet ser man hur friden fyller den gamlas anletsdrag. Efteråt sa den gamla: "Bed att jag får komma till himlen snart." Hennes bön blev hörd. Tidigt på morgonen två dagar senare hade hon gått in i evigheten.

Dagen innan den svåra själskampen började, hade fru Sugiyama läst Apg. 1: 8 och utan att reflektera över det lagt sin hand på mammans huvud och bett: "Låt henne få bli ett vittne ända till jordens ända." Men efteråt tänkte hon: "Vad har jag gjort? Inte kan hon, som ligger döende, bli ett vittne intill jordens ända." När hon hörde att jag ville få alla detaljerna om hennes mor för att skriva om det i Sinims Land, sa hon: "Men då får hon ju bli ett vittne i alla fall." Kan man sörja vid en sådan begravning?

Mishima den 19/6 1977.

Birgit Bergling

Glädjen var stor . . .

Nu har det hänt! Efter många misslyckade försök att få någon lokal för arbetet i Atsugi har vi nu fått hyra ett hus. Nog har det funnits hus, men när hyresvärdarna hört att det är en kristen kyrka, som vill hyra, har det helt plötsligt varit omöjligt. Men trots det hårda "klimatet" har vi inte velat ge upp. Vi har bett och vetat att Gud hade något i beredskap.

Glädjen var stor när Gud gav oss bönesvar. Och Herren vet vad vi behöver. Huset ligger centralt och mycket synligt från en bred gata alldeles intill en busshållplats. Nu i lördags hade vi ett evangelisationsmöte i Atsugi med en sånggrupp, Kunitachi, och deras ledare Mittsumaru. Eftersom huset vi hyr inte är så stort och en sånggrupp på tio personer behöver utrymme, fick vi använda en allmän lokal. Trots det dåliga vädret — det spöregnade — samlades ett 30-tal personer. Både kristna och icke kristna var med i lyssnarskaran. Kunitachi hade ett mycket omväxlande och fint program med sång och vittnesbörd. Mötet avslutades med en predikan av Mittsumaru.

*

Veckoslutet före hade vi ett engelskläger uppe på vår lägergård. Vår glädje och förvåning var stor när 35 personer hade anmält sig. En del kom genom Örjans och min japanska lärarinna Mie Suzuki — hon är medlem i Izumiförsamlingen — som också undervisar skolungdom i engelska. Hon fick vara ett vittne och ett redskap inför sina elever och även en del av sina kollegor, som kom med på lägret.

Eftersom det var mitt i skolterminen, blev det ett kort läger — från lördagseftermiddagen till söndagseftermiddagen. Här går skolbarnen i skolan även på lördagarna. Vi hade mycket god gemenskap trots att åldern varierade. Efter kvällsandakten var det tre pojkar, som kom fram och ville höra mera om Kristus.

Birgit Bergling höll två föredrag på söndagen. Efter dessa samlades vi i samtalsgrupper. Jag upplevde att dom som var i min grupp var mycket positiva. En del hörde om Kristus för första gången.

Lägret avslutades med ett möte med mycket sång och glädje. Örjan predikade om vägen till himlen.

*

För en tid sedan, när jag var ensam hemma och Örjan var i Atsugi, fick jag besök av en ung flicka, som vi hade haft kontakt med förut. Hon var då nyligen

Frimodig och glad lovsång vid en av samlingarna på lägergården (se sid. 111).

Att vinna segerlönen

Dagens sportande spänner över hela vår värld, såväl u- som i-land. OS och VM måste ses. Nationella sportarrangemang och distriktsmästerskap engagerar och vid de större evenemangen får TV-n hedersplatsen vid matbordet i många hem. I Japan är det som i många andra länder — sporten dyrkas av många som en helig ko.

Förutom de moderna internationella sporterna utövar unga och äldre i miljontal här typiska japanska sporter, som är mer eller mindre internationellt kända. Låt mig nämna några: SUMO torde vara en sport för — milt uttryckt — mycket runda herrar och är mycket populär för närvarande. Jag har försökt att visa intresse för sporten i fråga, som är ett slags brottning, men skam till sägandes tycker jag att den är trist. SUMO går tillbaka i historien mer än 2 000 år och är därmed djupt förankrad i det japanska hjärtat. Som alla andra sporter har den naturligtvis haft sina vågtoppar och dalar vad gäller popularitet, men då den nu kan förmedlas över radio och TV ökar den ständigt i popularitet. Turneringarna återkommer ofta och vid de tillfällena får ordinarie program vika för dessa sändningar. Vi har t. ex. varit med om att ett av programmen "Världens Ljus" har flyttats trots kontrakterad tid.

JUDO — självförsvarets metod — har snabbt fått en plats bland de internationella sporterna, sedan den 1964 kom med bland de olympiska sporterna. KENDO — japansk fäktning — har också blivit internationellt känd.

I Paulus första brev till Korintierna läser vi: "I veten ju, att fastän de som löpa på tävlingsbanan allesammans löpa, så vinner allenast en segerlönen. Löpen såsom denne, för att I mån vinna lönen. Men alla som vilja deltaga i en sådan tävlan pålägga sig återhållsamhet i alla stycken: dessa för att vinna en förgänglig segerkrans, men vi för att vinna en oförgänglig."

En av pojkarna i en grupp, som vi hade förut, sysslade med det s. k. KYUDO, japanskt bågskytte. Han är duktig på många sätt men har ännu inte kunnat förstå skillnaden mellan den segerkrans som han får, när han står på prispallen, och den segerkrans som är oförgänglig.

Låt mig få lägga ytterligare ett böneämne på ditt hjärta. Låt oss be att flera japanska idrottsmän kommer till tro — både Sumo-brottare, Judo-älskare, Kendo-fäktare och Kyudo-skyttar. Låt oss be att de får börja kämpa för den eviga segerlönen lika ivrigt som de kämpat för den förgängliga. Målet är inte ovisst. Segern kan vara viss redan innan målet är passerat. Det är tryggt att veta det. Kristna idrottsmän, som kämpar för den eviga segerkransen, måste vara ett fint vittnesbörd för sanningen. Den japanska kristna skaran behöver det.

Er *Örjan Aronsson*

---

gift, men äktenskapet blev väldigt svårt för henne, så hon for hem till sina föräldrar igen. Hon hade fått svårigheter med aptiten och sömnen. Vi satt i flera timmar och samtalade. Innan hon for läste vi ur bibeln och bad tillsammans Sedan skjutsade jag henne till stationen.

I dag kom hon igen. En helt förändrad person. Hon talade med glädje om att hon sist hon var här, hade fått vänta på tåget och i och med det gått till en bokhandel och köpt en bibel. Sedan har hon bett varje kväll, och både sömnen och aptiten hade kommit tillbaka. Hon var så lycklig över det. I dag hade hon en mycket viktig fråga: "Finns det någon bibelundervisningsklass, som jag kan få komma med i?" — "Ja, det finns det."

Så vill jag till sist önska er alla en riktigt skön sommar.

Sommarhälsningar.

Birgit Aronsson

Sökare som funnit liv och övernog

Amen! Halleluja! Så började den 70-årige pastor Akichika nästan alla sina predikningar över ämnet "Ett överflödande trosliv" under lägret för kristna 1—5 maj på lägergården. Med auktoritet och kraft förkunnade han Guds ord och bevisade dess trovärdighet genom många exempel från sitt eget rika liv. Gång på gång återkom han till detta: "Guds ord är inte något som man bara skall höra utan framför allt tro på och praktisera. Guds ord är för oss japaner ofta bara kunskaper i huvudet (han la sin bibel på sitt huvud), men det måste komma ner i hjärtat (han höll bibeln mot sitt hjärta)."

Det var inte så många som kunde ta sig ledigt och vara med alla dessa lägerdagar, men många kom och gick. Den 3 maj samlades över ett 50-tal under dagen. Många upplevde förnyelse och personligen kan jag också vittna om att det var mycket trosstärkande att få vara med.

Här i Mishima tackar vi särskilt Gud för två unga sökare, som under dessa lägerdagar kom fram till klar avgörelse för Kristus. Den ena, fröken Hosogai, har en längre tid kommit till kyrkan och t. o. m. börjat dopklassen, men vi har märkt en viss osäkerhet. Det är i sådana fall svårt att veta om man bör uppskjuta dopet eller inte. Efter lägret fanns det inte längre några förbehåll eller någon tvekan kvar. Den andra, fröken Yuriko Noguchi, är en av våra "äldre" kontakter. Hon har bl. a. tidigare varit elev i Astrid Löfgrens engelska bibelklass. På grund av den hårda pressen i avslutningsklassen på gymnasiet kom hon knappast alls till kyrkan under det gångna året, men tack vare att hon misslyckades med sina inträdesexamina till universitetet och nu börjat arbeta har hon kommit regelbundet den sista tiden.

När pastor Akichika hållit sin sista predikan och vi avslutat samlingen med gemensam bön kom Yuriko med glädjetårar fram till oss och frågade om hon inte kunde få bli döpt med detsamma. Eftersom hon bara är 18 år och vi har som princip att först kontakta föräldrarna för att om möjligt få deras samtycke till att deras dotter/son blir döpt, bad vi henne vänta, men hon kunde inte dölja sin besvikelse. Från och med nu ville hon bli Jesu lärjunge på allvar.

Någon tid efter lägret besökte jag hemmet och fick ett långt samtal med modern, som först var mycket emot dot-

De nydöpta i Mishima — Yuriko Noguchi och Takaka Hosogai — utanför kyrkan Pingstdagen 1977.

Kristina Dellming (närmast intill "Fröken" vid pianot) tillsammans med kamrater på Svenska skolan.

terns dop men så småningom blev mera förstående. Jag tog farväl med den känslan att även om inte föräldrarna kunde ge sitt bifall så skulle de i alla fall inte hindra henne från att döpas. På pingstdagen döptes Yuriko tillsammans med Hosogai och en annan ung kvinna, fröken Shishido, som blivit vunnen genom fru Sugiyama, vars mamma Birgit Bergling skriver om i detta nummer. Det var en stor glädjedag för oss alla i kyrkan och naturligtvis framför allt för dessa tre. Yuriko strålade som en nyutslagen lilja (hennes namn betyder "flickan som är som en lilja") hela dagen, men när hon kom hem möttes hon av en ursinnig och förtvivlad pappa, som ville förbjuda henne att mera sätta sin fot i kyrkan. Vilken prövning för Yuriko! Vi visste ingenting om detta förrän hon ringde upp oss under sin middagsrast någon dag senare, och vet ni vad denna unga kristna flicka då säger? "Ni behöver inte be för mig så mycket som för mina föräldrar. Bed att de också blir kristna och att jag kan visa dem verklig kärlek och bli en dotter som blir till glädje för dem."

Samma eftermiddag kommer plötsligt båda föräldrarna på besök till missionärsbostaden. Vi var alla över hos Örjan och Birgit utom Kerstin, som inte kände sig så kry den dagen. Hon anade att det skulle bli svårt att ensam klara av det förestående samtalet och ringde därför ett kort samtal till oss och bad om förbön. Genast knäppte vi våra händer och bad med ett hjärta och en själ att Herren skulle tala genom Kerstin. När vi kom tillbaka några timmar senare var föräldrarna fortfarande där, men enligt Kerstin var det en helt annan stämning nu än då de trädde in genom dörren. Jag fick då tillfälle att berätta om telefonsamtalet jag hade fått tidigare på dagen från deras dotter, som visade att hon verkligen älskade dem och nu ville bli en bättre dotter än tidigare. När pappan hörde detta började tårarna trilla utför hans kinder och han kunde bara säga: " 'Musume ni makemashita' (jag har blivit besegrad av min dotter). Jag trodde att den där Jesus hade tagit min älskade dotter ifrån mig för alltid, men nu har jag i stället fått en ännu bättre dotter tillbaka. Min uppfattning har jag ändrat 180 grader. Hädanefter har jag inget emot att Yuriko kommer till kyrkan. Kanske jag också kommer för samtal och vägledning."

Den upplevelsen fyllde oss alla med lovsång och tacksägelse. Gud hör bön.

Många varma hälsningar från era i tjänsten lyckliga

Bosse och Kerstin Dellming

P. S. Vi är så glada att nu ha Kristina hemma igen på sommarlov. Tack alla ni som bett för henne och barnen på Svenska skolan! Anpassningen där har gått över förväntan bra. Gud hör bön.

Inbjudan till missionsdagar

Bökebäcksgården, Jonstorp

LÖRDAGEN DEN 20 AUGUSTI

17.30 **Inledning.**
Sjökapten Anders Thore och missionssekr. Eskil Olofsson.

18.00 **Kvällsmåltid.**

19.00 **Missionsafton.**
Missionär Ingrid Aspberg och pastor Yasumasa Takanashi. — Servering. — Aftonbön i kapellet.

SÖNDAGEN DEN 21 AUGUSTI

08.30 **Morgonbön.**
Missionär Astrid Löfgren.

09.00 **Frukost.**

10.30 **Högmässa** i Brunnby kyrka. Teol. dr Helge Backman.

12.00 **Tacksägelse och bön** i kapellet.

12.30 **Middag.**

14.30 **Missionsmöte med offerstund.**
Y. Takanashi, I. Aspberg, A. Löfgren och E. Olofsson. — Sång och musik. — Servering.

Anmälan senast den 15 aug. till Anna Erlandsson, S. Stenbocksg. 117, 252 44 Helsingborg, tel. 042/11 83 12, eller till Elsa Wihlborg, Grännag. 5, 252 50 Helsingborg, tel. 042/12 47 63.

Avgift för missionsdagarna kr. 50:—. Rum för "bilburna" deltagare kommer att beredas på Missions- och Semesterhemmet Solbacken i Svanshall mot en extra avgift.

Göteborg

LÖRDAGEN DEN 24 SEPTEMBER

19.00 **Missionsafton** i Skårs Församlingshem, Skårsgatan. Inledning och hälsning: prosten Nils Oderstam och SMKJ:s ordf. Nils Heurlin. "Med bud från Gud — och Japan." Missionär Ingrid Aspberg och pastor Yasumasa Takanashi. Sång. Insamling för missionen. — Kaffeservering.

SÖNDAGEN DEN 25 SEPTEMBER

11.00 **Högmässa** i S:t Johannes kyrka. Predikan av kyrkoherde Selfrid Ershammar.

Gudstjänst i Luth. Missionskyrkan, Vasag. 2. Predikan av missionssekr. Eskil Olofsson.

12.30 **Kyrkkaffe och missionsstund**
å KFUK/KFUM:s Gårdabo, Garverig. 2. Inledningsord av fröken Agnes Prytz. "SMKJ — vad är det?" Eskil Olofsson. Missionsaktuellt: Yasumasa Takanashi och Ingrid Aspberg. Avslutning av missionär Erik Malm. - Medverkan av sångensemble under ledning av fröken Maria Stripple. - Insamling till missionen.

Buss från Helsingborg/Färjestationen lördag kl. 15.40 (linje Jonstorp—Arild).

REDOVISNING *forts fr. sid. 116*

1034	H. D. R., Norrköping	25:—
1035	SMKJ-kretsen, d:o	200:—
1036	D:o, Borås	200:—
1037	S. B., J. L., J. N., Piteå	115:—
1038	E. o. H-L. H., d:o	35:—
1039	Å. F., Skellefteå	100:—
1040	K. K., Sölvesborg	25:—
1041	N. Ö., Töre	100:—
1042	A. J., Vetlanda	100:—
1043	E. K., Björköby	50:—
1044	E. S., Västervik	20:—
1045	A-L. B-n, Örebro	25:—
1046	M. o. G. J., Eksjö, t. Josef Ahlsgårds minne	50:—
1047	S. o. D. L., d:o, t. d:o	15:—
1048	L. o. M. S., d:o, t. d:o	100:—
1049	K. A., Vetlanda, t. d:o	20:—
1050	E. J., d:o, t. d:o	20:—
1051	I. H. o. M. B., Eksjö, t. d:o	20:—

Forts. i nästa nr

MED VARMT TACK TILL VARJE GIVARE!

Gåvorapport

Inkomna gåvor	1976 Allmänna	1976 Särskilda	1977 Allmänna	1977 Särskilda
Januari—april	161.791:85	3.705:—	284.605:26	3.662:—
Maj	37.614:15	200:—	32.252:—	
Juni	27.005:50	750:—	38.955:—	100:—
Kr.	226.411:50	4.655:—	355.812:26	3.762:—
Därav i testamentsmedel	5.453:45		16.252:01	

Redovisning

Maj månad

793	"Sv. Ps. 307"	50:—
794	"Missionsvän"	20:—
795	I. o. E. S., Huddinge	50:—
796	S. o. K. S., Karlstad	40:—
797	Fam. B. L., Kalmar	100:—
798	I. M., Mörrum	50:—
799	I. S., Lund	25:—
800	A. L., Oxelösund	25:—
801	K. C., Sala	35:—
802	R. K., Skellefteå	20:—
803	K. B., Sthlm	35:—
804	A. L., Lidingö, t. språklärarinnans minne	100:—
805	G. G., Dorotea	25:—
806	H. D. R., Norrköping	20:—
807	I. J., Uppsala, t. Sylvia o. Karl-Erik Perssons 65-årsd.	200:—
808	Bjurholms Kyrkl. Syfg	850:—
809	U. N., E. N., Fredrika	40:—
810	Fam. E. W., Helsingborg	200:—
811	S. O., Kristdala	50:—
812	Koll. i Storkågeträsk	183:50
813	Senapskornet, Lidköping	150:—
814	T. L., Härnösand	50:—
815	T. J., Karlshamn	100:—
816	V. K., Skellefteå	50:—
817	F. K., Sthlm	55:—
818	H. E. L., Uppsala	50:—
819	E. S., Västervik	20:—
820	B. L., Kalmar	30:—
821	D:o, d:o, t. Eskil Olofssons 60-årsd.	20:—
822	I. o. E. K., Skellefteå, t. d:o	25:—
823	I. o. R. W., Göteborg	60:—
824	C. S., Köping	100:—
825	T. T., Luleå	35:—
826	M. o. C. Ö., Olofstorp	500:—
827	T. F., Skärholmen	15:—
828	M. L., Tomelilla	35:—
829	S. E. Örebro	1.000:—
830	H. K., Sbg	25:—
831	SMKJ-kretsen, Borås	180:—
832	H. S., Göteborg	20:—
833	KFUK/M Kina—Japangrupp, Gbg, t. E. O:s 60-årsd.	50:—
834	T. N., Karlskrona, t. d:o	15:—
835	D:o, t. Astrid Nordströms minne	15:—
836	SMKJ-vänner, Piteå, t. Lydia Öhlunds fdg	75:—
837	B. W., Skellefteå	100:—
838	R. o. Y. M., Söderhamn	25:—
839	N. Ö., Töre	100:—
840	Öjebyns Syfg	700:—
841	Koll. i Linderöd	44:—
842	SMKJ-kretsen, Malmö	350:—
843	D:o, Norrköping	1.000:—
844	M. o. S. v. M., Tranås, t. Agnes Johanssons minne	20:—
845	M. B., Vetlanda, "till min Göstas minne"	100:—
846	E. E., Lund, t. E. O:s 60-årsd.	15:—
847	E. P., d:o, t. d:o	15:—
848	L. o. S. S., Ängelholm, t. d:o	100:—
849	I. L., Malmö, t. d:o	25:—
850	"God gemenskap", Karlstad	75:—
851	B. N., Umeå	50:—
852	M. H., Örebro	100:—
853	Syfg nr 3, Sthlm	201:—
854	T. F., Skärholmen, t. E. O:s 60-årsdag	50:—
855	H. J., Handen, t. d:o	50:—
856	H. G., Vetlanda, t. d:o	100:—
857	G. B., d:o	300:—
858	A. R., d:o	50:—
859	SMKJ-kretsen, Skellefteå	340:—
860	Symöteskoll. i Sthlm	260:—
861	"Herren behöver dem"	300:—
862	E. P., Ronneby	50:—
863	K. A. Vetlanda	20:—
864	R. M. B., Uppsala, t. E. O:s 60-årsdag	60:—
865	G. o. G. F., Skellefteå, t. d:o	50:—
866	G. M., Anderstorp	30:—
867	E. Ö., Boden	50:—
868	G. L., Dorotea	25:—
869	L. o. M. S., Eksjö	600:—
870	D. L., Furusund	15:—

871 E. P., Grycksbo 200:—
872 E. J. o. K. P., Korsberga 40:—
873 Krångfors EFS, Skellefteå 840:—
874 E. D., Vetlanda 50:—
875 F. F., Kalmar, t. E. O:s 60-årsdag 20:—
876 D. M., Malmö, t. d:o 100:—
877 SMKJ-vänner i Piteå, t. d:o 100:—
878 D. P., Umeå, t. d:o 20:—
879 SMKJ-kretsen, Norrköping, t. d:o 100:—
880 E. G., Vänersborg, t. d:o 50:—
881 M. B., Eksjö, t. d:o 200:—
882 M. U., Eskilstuna, t. d:o 100:—
883 L. O., Göteborg, t. d:o 200:—
884 S. L., Umeå, t. d:o 50:—
885 I. o. B. N., Vällingby, t. d:o 100:—
886 H. P., Ödeshög, t. d:o 250:—
887 L. W., Sthlm 50:—
888 D:o, t. Gösta Kallners 70-årsd. 25:—
889 D:o, t. E. O:s 60-årsdag 25:—
890 K. A., Söderköping 50:—
891 D:o, t. E. O:s 60-årsdag 25:—
892 S. o. N. G., Bromma 50:—
893 KMA-gruppen, Kalmar 600:—
894 I. P., Karlshamn 20:—
895 SMKJ-kretsen, Karlskrona 550:—
896 Nävelsjö Kyrkl. Sykr., Landsbro 300:—
897 A. H., Lund, t. radiomiss. i Kina 2.000:—
898 Onämnd, Östersund, t. d:o 400:—
899 Koll. i Skellefteå lfs 13/2 850:—
900 A. H., Sollentuna 50:—
901 Kinasyföreningen, Vetlanda 2.800:—
902 M. K., d:o 100:—
903 K. S., Björköby 100:—
904 "Några gamla vänner i SMKJ-kretsen, Malmö", t. Frida Anderssons minne 50:—
905 "A" 300:—
906 "Blomma på Elisabeths grav" 50:—
907 "Farfars och Farmors mission" 50:—
908 Koll. i Byske 348:50
909 SMKJ-gruppen, Helsingborg 600:—
910 SMKJ-kretsen, Jönk.-Huskv. 1.000:—
911 I. L., Karlskrona 30:—
912 Miss.kretsen, Kristianstad 1.200:—
913 B. o. S. N., Lögdeå 100:—
914 D. F., Skelleftehamn 100:—
915 L. L., Boliden, t. E. O:s 60-årsdag 100:—
916 SMKJ-kretsen, Eksjö, t. d:o 310:—
917 S. E., Malmö, t. d:o 20:—
918 M. o. L. H., Nässjö, t. d:o 500:—
919 W. B., Sthlm, t. d:o 25:—
920 K. K., Eksjö 200:—
921 BCEM, Linköping 50:—
922 R. E. 1.000:—
923 A-V. o. E. F., Norberg 100:—
924 Test.medel efter Doris Ahlberg, Valbo 1.000:—
925 T. o. O. Y. H., Västerås 10:—
926 I. H., Oskarshamn 30:—
927 D:o, t. E. O:s 60-årsdag 25:—
928 C. L., Djursholm, t. d:o 100:—
929 T. J., Karlshamn, t. d:o 50:—
930 M. o. H. Ö., Sbg, t. d:o 25:—
931 M. v. M. o. S. v. M., Tranås, t. d:o 15:—
932 E. L., Uppsala, t. d:o 25:—
933 G. A., Vittsjö 50:—
934 E. K., Linköping 50:—
935 E. o. F. E., Sankt Ibb 200:—
936 O. L., Sbg 100:—
937 G. H., Skärholmen 100:—
938 D:o, t. E. O:s 60-årsdag 30:—
939 B. W., Falun, t. d:o 50:—
940 Fam. E. W., Hbg, t. d:o 100:—
941 G. o. N. S., Jkpg, t. d:o 25:—
942 M. V., Mörrum, t. d:o 100:—
943 E. R., Sthlm, t. d:o 20:—
944 L. S., Hbg 40:—
945 A. J., Skelleftehamn 100:—
946 SMKJ-kretsen, Umeå 855:—
947 G. o. O. W., Jönköping, t. Marta Pålssons minne 25:—
948 A-M. o. G. J., Spånga, t. E. O:s 60-årsdag 15:—
949 G. W., Malmö, t. d:o 25:—
950 Ingeborgs Vänner, Katrineholm, t. d:o 120:—
951 S. o. K. S., Karlstad 40:—
952 M. o. C. Ö., Olofstorp 450:—
953 SMKJ-kr., Skelleftehamn 835:—
954 P. V., Sthlm 20:—
955 "Vi" 100:—
956 A. N., Bjärnum 100:—
957 E. o. N. H., Bromma, t. Lisa Olssons minne 100:—
958 S. S., gm N. H., Bromma 100:—
959 M. E., Bureå 25:—
960 O. C., Solna 105:—
961 D. N-N., Jönköping, t. Gunborg Hedfors' minne 30:—
962 E. M. A., t. Hildegard Thurfjells minne 350:—

Kr. 32.252:—

Juni månad

963 K. W., Alnö 50:—
964 T. C., Dalsjöfors 50:—
965 A. G., Helsingborg 50:—
966 A. M., Piteå 10:—
967 K. B., Sthlm 40:—
968 D. d'A., d:o, t. Nils Heurlins 70-årsd. 20:—
969 E. S., Strängnäs 30:—
970 L. o. M. R., Sbg 200:—
971 U. H., Uppsala 10:—
972 R. J., Vetlanda 100:—
973 E. J., Ängelholm 25:—
974 M. H., Älvsjö 300:—

975	S. o. K-E. P., Nybro, t. E. O:s 60-årsd.	100:—
976	"Sv. Ps. 307"	50:—
977	"Ps. 105:1"	100:—
978	Sunneränga Mfs, Aneby	200:—
979	A. W., Bollnäs	25:—
980	R. B., Bureå	50:—
981	I. O., Frösön	25:—
982	B. v. M., Hägersten	25:—
983	Å. o. N. J., Kungsör	45:—
984	B. E., Luleå, "t. Birgers minne 19/5"	100:—
985	D:o, t. A. N:s minne	25:—
986	S. N., Lövånger	10:—
987	U-K. N., Malmö	50:—
988	M. P., d:o	50:—
989	K. J., Mörrum	20:—
990	G. S., Odensbacken	50:—
991	A. o. G. N., Piteå	200:—
992	R. K., Skellefteå	20:—
993	W. B., Sthlm, t. Hildur Söderströms minne	15:—
994	M. G., Sunhult	50:—
995	R. Ö., Trollhättan	10:—
996	B. L., Täby	100:—
997	A. J., Växjö	50:—
998	Koll. i Fåsjödal, Ytterhogdal	60:—
999	Onämnd, Östersund	50:—
1000	M. T., Bollnäs	50:—
1001	E. R., Eksjö, t. J. R:s minne	200:—
1002	B. J., Hbg	25:—
1003	I. o. E. S., Huddinge	50:—
1004	G. K.	200:—
1005	Fam. B. L., Kalmar	100:—
1006	B. H., Skellefteå	50:—
1007	E. o. J. W., Sthlm	50:—
1008	H. H., Umeå	50:—
1009	S. o. E. S., Vetlanda	150:—
1010	S. Ö., Västerås	300:—
1011	M. L., Tierp, t. E. O:s 60-årsdag	100:—
1012	A. L., Sthlm, t. H. S:s minne	20:—
1013	R. S., Djursholm	50:—
1014	E. R., Edane	25:—
1015	B. G., Helsingborg	10:—
1016	S. F., Herrljunga	50:—
1017	A. A., Johanneshov	20:—
1018	M-B. G., Karlstad	50:—
1019	E. A., Lammhult	100:—
1020	E. N., Mattmar	150:—
1021	H. E., Mjölby	100:—
1022	V. A., Rossön	30:—
1023	E. G., Sävsjö	75:—
1024	H. E. L., Uppsala	25:—
1025	SMKJ-kretsen, Klemensnäs—Ursv.	175:—
1026	D:o, Västervik	4.050:—
1027	S. W., Östersund	15:—
1028	L. W., Sthlm, "SMKJ 90 år"	1.000:—
1029	E. H., Bureå	300:—
1030	R. o. G. G., Dorotea, t. A. N:s minne	10:—
1031	M. B., Eksjö	200:—
1032	S. O., Kristdala	40:—
1033	S. F., Lund	10:—

Forts. på sid. 113

SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPAN

Grundad 1887 av missionär Erik Folke

Ordf.: Byrådir. Nils Heurlin
tel. 08/25 81 01

Missionssekr.: Eskil Olofsson
tel. 08/98 44 12, bost. 28 12 12

Expedition:
Duvkullav. 10, 172 37 SUNDBYBERG
Månd.—fred. kl. 10.00—15.00

Telefon:
sekreterare 08/98 44 12
kassa och expedition 08/98 44 13
Telegramadress: "Sinim"
Postgiro 5 02 15-3

MISSIONSTIDNINGEN SINIMS LAND

Årgång 82

Ansvarig utgivare:
Missionär Erik Malm

Redaktör: Eskil Olofsson

Utkommer med 12 nummer per år, varav två dubbelnummer under sommaren.

Prenumerationspris kr. 15:—
Postgiro: SMKJ:s konto, se ovan

ISSN 0345-7648